

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 10.

Fjerde Sessions tredie Samling.

Sjette Møde.

Onsdagen den 22de Juni.

(Fortf.)

N. Sage (fortsat): Naar der er yttret, at det er godt nok, at disse engelske Entreprenører komme med disse Tilbud, men vi ikke have Sikkerhed for at de blive opfyldte, saa bør vi dog tage lidt i Betragtning, hve m det har været, som har gjort disse Tilbud. Den Interesse, som jeg har følt for denne Sag, uden i snerneste Maade iøvrigt at have havt Noget med den at gjøre, og uden at kjende Noget til Forslagsstilleren, har gjort, at jeg med udeelt Opmærksomhed har fulgt denne Sag, og at jeg ogsaa har sørget for at indhente saadanne Oplysninger, som kunde være mig nyttige, naar det kom paa Dmtale, om vi kunde indlade os med denne Mand i et saa stort Foretagende eller ikke. I saa Henseende maa jeg nu først bemærke, at man jo ikke kan forlange, at en Mand skal deponere netop hele det Beløb, hvorom der er Tale, nemlig 3 Millioner Lst.; det fik man neppe Nogen til, men jeg troer, at den Paagjældende allerede har givet saadanne Beviser paa at han er en solid Mand, at man temmelig roligt kan indlade sig med ham. Hertil kommer, — og jeg maa bede det ærede Thing om Tilladelse til at give en Beskrivelse af denne Mand, — at han i England er bekendt som en af de allerførste Entreprenører for Jernbaner og har havt en meget stor Deel i det Slags Foretagender, saaledes, for at nævne Exempler, i den store franske vestlige Bane; ligeledes har han i Forbindelse med den berømteste Ingenieur, der findes i England, Robert Stevens, paataget sig den ægyptiske Bane. Jeg nævner blot dette som nogle af

de meget store Foretagender, som denne Mand ikke alene har paataget sig, men hvis Udførelse er fuldført paa en overordentlig hurtig Maade; men forat tage et nærmere liggende Exempel, vil jeg tilføie, at de Herre Peto, Stevens og Ricardo ere i fuld Virksomhed med at anlægge en Bane fra Christiania til Mjosen, hvoraf den norske Regjering garanterer 5 pCt. Noget, som her jo slet ikke forlanges. Forat være end mere sikker i min Bedømmelse af Manden, skrev jeg til London, til en derovre vel bekendt paalidelig Banquier, hvem jeg adspurgte om, hvem denne Peto var, og under 14de Januar erholdt jeg herpaa et Svar, som jeg med Thingets Tilladelse vil meddele som et Modstykke til Finansministerens Dtringer om „en eller anden Engellmand“, som maaskee vilde paatage sig Noget, som man ikke vidste, om han vilde udføre, Dtringer, der fornuftigviis kun kunde gaae paa Mr. Peto. Til Svar paa mit Spørgsmaal, betræffende Mr. Peto, har jeg nemlig faaet det Svar, at „han er en overmaade rig Mand, og en Mand af meget store Talenter, en udmærket Forretningsmand, der nyder en almindelig Hoiagtelse.“ I Forbindelse med denne Mand's hele Stilling troer jeg, at et saadant Vidnesbyrd, som jeg meget gjerne skal meddele dem, der ville læse det, maa være tilstrækkeligt for dem, der ville indlade sig med ham. Jeg troer tillige, at den Maade, hvorpaa han er bleven indført her i Landet, er tilstrækkelig Borg for, at man ikke leifærdigt, jeg vil ikke sige, skal afvise, men blot udsætte Vedtagelsen af et saadant Forslag. Naar vi erindre, at der er garanteret 4 pCt. for Banen fra Roeskilde til Korsør, saa forekommer det mig dog virkelig at være et overordentligt gunstigt Tilbud, at der i dette Tilfælde ikke